

hele. Vi føler os overbeviste om, at paa den ene Side de Medlemmer her i Rigsdagen, der sidder som repræsenterende det gamle Kongerige, vil strække sig saa langt, som der er Mulighed for at gøre, men at paa den anden Side vore kære nye Kaldsfæller fra Sønderjylland vil forstaa den økonomiske Nødvendighed, som er over os, og at de ikke vil strække deres Krav videre, end de kan fyldestgøres paa Grundlag af en sund statsfinansiell Økonomi.

Udenrigsministeren (Scavenius): De ærede Medlemmer Hr. Pitzner og Hr. Rode kom i deres Taler ind paa Spørgsmaalet om den saakaldte tresidede Traktat. Jeg skal derom sige, at lige fra det Øjeblik, de allierede Magter kom til den Anskuelse, at visse Spørgsmaal, der naturligt maatte opstaa af Grænseflytningen, burde søges løst gennem en selvstændig Traktat, har den danske Regering paa alle Maader bestræbt sig for at gøre alt, hvad der stod i dens Magt, for at denne Traktats Bestemmelser blev saa gunstige for Danmark som muligt. Imidlertid ved det høje Folketing, at hverken vi eller den tyske Regering deltager i Forhandlingerne. Disse Forhandlinger føres udelukkende af Ambassadørkonferencen i Paris. Dette er maaske et ejendommeligt Forhold, men det er i hvert Fald en Kendsgerning, som man er nødt til at tage i Betragtning, naar man vil tale om at kræve.

Vi saavel som Tyskland har haft Lejlighed til at fremsætte vore Ønsker; men i hvor stor Udstrækning man vil tage Hensyn til disse Ønsker, har vi strengt taget ingen Indflydelse paa. Den Lejlighed, der blev givet os til at fremsætte vore Ønsker, har vi, som det i hvert Fald vil vides af de tidligere Medlemmer af det nu opløste sønderjydske Udvalg, benyttet med fuld Energi. Vi har i saa Henseende haft en udmærket og utrættelig Talsmand i vor Gesandt i Paris. Det oprindelige Udkast til Traktaten er kendt af Medlemmerne af det tidligere sønderjydske Udvalg, og jeg tror, at — naar undtages et enkelt Punkt — alle var enige om, at det i det store og hele var gunstigt for Danmark. Dette Udkast erklærede vi ogsaa at kunne acceptere. Det blev imidlertid ikke underskrevet, idet Tyskland ønskede at faa Henstand dermed. Samtidig med Fremsættelsen af denne Anmodning om Henstand fremkom Tyskland med en Henstilling om visse Ændringer i Udkastets forskellige Paragraffer. Forhandlingen om disse Henstillinger vedvarer og vil forhaabentlig snart give et Resultat, selv om forskellige

internationale Begivenheder paa forskellig Maade har grebet forstyrrende ind. Om Resultatet er det ikke godt at spaa; men almindelig Erfaring lærer, at naar Ønsker staar mod Ønsker og Krav mod Krav, bliver Resultatet i Almindelighed et Kompromis. Naar Ambassadørkonferencen tilstiller os det endelige Udkast, er Øjeblikket efter min Mening kommet til at afgøre, om det Minimum, som det ærede Medlem Hr. Pitzner talte om, er naaet eller ej.

Forskellige Talere har talt om det kulturelle Arbejde, som man havde tænkt paa at paabegynde for vore Landsmænd sønden Grænsen. Det ærede Medlem Hr. Schmidt krævede under sin Omtale af dette Spørgsmaal Agtelse for Tyskerne. Dermed vil han formodentlig sige: Agtelse for Minoriteterne. Naar det ærede Medlem har sat sig noget mere ind i dansk Lovgivning og dansk Tankegang, vil han se, at en saadan Agtelse allerede forefindes. Vel har vi ikke her i Landet siden 1864 haft nationale Minoriteter, men vi har haft aandelige Minoriteter, overfor hvis Anskuelser de lovgivende Faktorer her i Landet har vist Agtelse, saa at disse Anskuelser har faaet fuld Frihed til Udvikling. Det ærede Medlem vil, naar han i nogen Tid har arbejdet sammen med os, hurtigt lære, at der her i Landet ikke er Plads for Undtagelseslove og for aandelig eller national Tvang. Det ærede Medlem er en Kirkens og Skolens Mand, og han har paa dette Omraade, som jeg allerede privat har tilladt mig at sige ham, en stor Mission. Vi har ikke noget imod at blive holdt til Hlden af det ærede Medlem; men vi vil sætte Pris paa, at han benytter sin Indflydelse sønden Grænsen til ogsaa der at tale Minoriteternes Sag. Lad der kun paa dette Omraade komme kulturel Kappelstrid; jeg tror, det ærede Medlem i disse Bestræbelser vil finde fuld Forstaaelse her i Landet. Men naar det ærede Medlem vilde blande Politik ind i dette Spørgsmaal, kan jeg ikke følge ham. Regeringen ønsker et kulturelt Arbejde taget op, men kun et kulturelt. Vil det ærede Medlem tilsige os sit loyale Medarbejderskab i denne Sag og paa denne Basis, vil han kunne komme til at yde et vigtigt Bidrag til Fortsættelse og en videre Udvikling af et godt Forhold til vort sydlige Naboland.

Endelig skal jeg berøre et lille Spørgsmaal, der blev omtalt i Gaar af det ærede Medlem Hr. Sven, der udtalte, at Udenrigsministeriet ikke støttede Ritzaus Bureau. Dette er ikke helt rigtigt. Udenrigsministeriet har oparbejdet en fyldig daglig traadløs Service, som stilles gratis til Ritzaus